

Επιτροπή Για Την Εθνική Κυριαρχία Και Την Κύπρο

1) Το καίριο πολιτικό ζήτημα της χώρας είναι η κατοχύρωση και η υπεράσπιση της εθνικής μας κυριαρχίας. Αποτελεί την προϋπόθεση για να αντιμετωπισθούν με πιθανότητες επιτυχίας τα επί μέρους οξύτατα προβλήματα της Ελληνικής κοινωνίας.

2) Δεν θα υπάρξει στην Ελλάδα κοινωνική δικαιοσύνη, υγεία, παιδεία, σεβασμός στα ανθρώπινα δικαιώματα, κράτος δικαίου, παραγωγή, και οικονομική ανάπτυξη, όσο το πολιτικό σύστημα της χώρας επιμένει να την διατηρεί σε τροχιά υποτέλειας και εξάρτησης. Όσο η Ελλάδα «ανήκει στη Δύση», ή στην όποια «σωστή πλευρά της Ιστορίας». Όσο το Ελληνικό εθνικό συμφέρον προσδιορίζεται από τις επιταγές της Ουάσιγκτων, των Βρυξελλών, του Βερολίνου ή, γιατί όχι, και της Άγκυρας! Η πρόταξη ξένων συμφερόντων και η μονοσήμαντη υπαγωγή της Ελλάδας σ' αυτά συνιστά διαχρονικό πρόβλημα των εκάστοτε Ελληνικών κυβερνήσεων. Ο κανόνας αυτός, σε συγκεκριμένες ιστορικές στιγμές, κάμφθηκε από απόπειρες ανατροπής του. Ωστόσο, εξακολουθεί να ισχύει καταθλιπτικά σήμερα.

3) Η ελευθερία και δημοκρατία που διεκδικήσαμε καταλύοντας πριν 49 χρόνια το ξενокίνητο δικτατορικό καθεστώς, παραμένουν διακηρύξεις κενές περιεχομένου. Η συνεχιζόμενη Τουρκική κατοχή στην Κύπρο είναι το διαρκές τίμημα που πληρώνουμε για τον κίβδηλο κοινοβουλευτισμό της Μεταπολίτευσης. Τίμημα που κινδυνεύει ν' αποδειχθεί απλή προκαταβολή! Όπως η Χούντα φύτρωσε, όχι τυχαία αλλά μέσα στο θερμοκήπιο συγκεκριμένης ξένης εξάρτησης, από το ίδιο περιβάλλον προέρχονται, ή εκεί

προσχωρούν, και οι έκτοτε Κοινοβουλευτικοί της διάδοχοι. Σήμερα, κατακυλώντας στον κατήφορο του εθνικού ευτελισμού που σηματοδότησε η Συμφωνία των Πρεσπών, βιώνουμε πλέον την μεθοδευμένη εκχώρηση Ελληνικού εδάφους χάριν δήθεν της «ειρήνης», στην πραγματικότητα όμως χάριν της συνοχής και λειτουργικότητας του ΝΑΤΟ.

4) Το ΝΑΤΟ και η ΕΕ αποτελούν πεδία ισχυρής γεωπολιτικής αντιπαράθεσης αντιρρόπων εθνικών συμφερόντων και όχι υποκατάστατα της πατρίδας μας. Είναι προσωρινοί, διεθνικοί οργανισμοί φτιαγμένοι για να επιβάλλουν τα τρέχοντα συμφέροντα των ισχυρών. Αποτελούν χώρους διαρκούς πάλης και συγκρότησης ευμετάβλητων διεθνών συσχετισμών. Στα fora αυτά η Ελλάδα οφείλει να μετέχει ενεργά προκειμένου να προωθεί και όχι ν' απεμπολεί τα ιδιαίτερα –και οπωσδήποτε μείζονα– εθνικά της συμφέροντα, τα συμφέροντα του Ελληνικού λαού και του Έθνους! Η οικονομική εξάρτηση της χώρας, που προκύπτει από την ανάγκη εξυπηρέτησης δημόσιου χρέους 406,5 δις ευρώ, είναι οδυνηρά υπαρκτή. Όμως, δεν μπορεί να συνιστά μόνιμη, βολική πρόφαση υποτέλειας. Σε όσους κόπτονται για την ομαλή εξυπηρέτηση των πιστωτών μας, υπενθυμίζουμε ότι η εκμετάλλευση του υποθαλάσσιου πλούτου της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης της Ελλάδας θα επέτρεπε μια απρόσκοπτη εξυπηρέτηση του χρέους και ομαλή αποπληρωμή του, ταυτόχρονα με την απεξάρτησή μας! Προφανώς αυτός (και όχι ο μπαμπούλας του casus belli) είναι ο πραγματικός λόγος για τον οποίο οι εκάστοτε κυβερνώντες θάβουν την ανακήρυξη ΑΟΖ κάτω από νομικές πομφόλυγες και ασυναρτησίες. Προτιμούν να καταδικασθούν ,εν

προκειμένω, από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, παρά να κόψουν τον ομφάλιο λώρο της οικονομικής και συνακόλουθα πολιτικής εξάρτησης της χώρας από τους πιστωτές...

5) Υπό την πίεση «Συμμάχων» και «Εταίρων», το Ελληνικό πολιτικό σύστημα έχει αποδεχθεί τις απαιτήσεις της Άγκυρας που συνοψίζονται στο δόγμα της Γαλάζιας Πατρίδας. Κυβερνώντες και πάσης προελεύσεως «αντιπολιτευόμενοι» συνομολογούν την ήττα πριν καν δώσουμε τον αγώνα, διολισθαίνοντας –εν μέσω αγοραίας συναίνεσης– προς υπαγορευμένη συνθηκολόγηση.... Μέσα από παραλείψεις και αυτοκτονικές εξοπλιστικές επιλογές, υποβαθμίζουν ραγδαία την αμυντική δυνατότητα των Ενόπλων Δυνάμεων. Τις απαξιώνουν σε στρατό παρελάσεων! Αποσυνδέουν, ταυτόχρονα, την κοινωνία και τους πολίτες από την υπόθεση της συστράτευσής τους στην άμυνα της χώρας. Τις τελευταίες δεκαετίες στην Ελλάδα, οι θεσμοί της θητείας και της εφεδρείας έχουν καταστήσει να παράγουν αγέλες ανεκπαιδευτων αγγαρειομάχων, αντί να προάγουν τους πολίτες σε πολεμιστές ικανούς να υπερασπίσουν την πατρίδα. Το ιερό καθήκον της άμυνας εκχωρείται σε επαγγελματίες, οι οποίοι, ως επί το πλείστον, ήδη λειτουργούν αδιάφορα και γραφειοκρατικά, στα πρότυπα της λοιπής Ελληνικής δημοσιοϋπαλληλίας. Συνεπώς, με υπαιτιότητα πρωτίστως του Ελληνικού πολιτικού συστήματος (και όχι των Αμερικανών ή Γερμανών, οι οποίοι ευσυνείδητα προωθούν εκείνες τις πολιτικές που η δική μας αδράνεια και δουλοπρέπεια αναδεικνύουν ως βέλτιστες για τα δικά τους συμφέροντα) διαμορφώνεται το απαραίτητο υπόβαθρο ώστε στα αμέσως επόμενα χρόνια

να καταστεί εφικτή και συνάμα αναπότρεπτη η παράδοση/παραλαβή των νησιών ανατολικά του 25ου μεσημβρινού στο Αιγαίο, καθώς και της Θράκης.

6) Ο εν εξελίξει αφοπλισμός των νησιών του Αιγαίου, και η επί θύραις θεσμοποίησή του σε αποστρατιωτικοποίηση/ουδετερότητα, (με άλλοθι το σχεδιαζόμενο Ελληνο-Τουρκικό Σύμφωνο Φιλίας και μη -Επίθεσης)πρέπει να σταματήσει!! Κάθε μέσο νόμιμης δράσης είναι καλό και πρόσφορο για τον σκοπό αυτό. Προέχει η ενημέρωση των πολιτών για τις συνέπειες που θα έχει ο σχεδιασμός της αποστρατιωτικοποίησης και συναφούς ουδετερότητας στην ασφάλειά τους ,στην ίδια τους την ζωή και στο μέλλον των παιδιών τους. Είναι απαραίτητη η διαμόρφωση και οργάνωση του πλαισίου, που θα επιτρέψει στους πολίτες ν` αναλάβουν, με συγκροτημένη δράση, την ευθύνη κάθε ενός και κάθε μίας για την άμυνα της χώρας και των επαπειλούμενων περιοχών της.

7) Η παραπάνω μάχη δεν μπορεί να διεξαχθεί επιτυχώς, εάν δεν συνδεθεί με την αδήριτη, επιτακτική ανάγκη να υπερασπισθούμε τον προκεχωρημένο προμαχώνα του Κυπριακού Ελληνισμού, την Κυπριακή Δημοκρατία. Αν περιέλθει σε Τουρκική τροχιά και η ελεύθερη Κύπρος, θα ακολουθήσουν αναπόδραστα τα νησιά του Αιγαίου! Μετά η Θράκη!!

8) Η Ελλάδα από το 1960 έχει εγγυηθεί την ανεξαρτησία, το σύνταγμα και την εδαφική ακεραιότητα της Κυπριακής Δημοκρατίας. Δεν τιμήσαμε αυτές τις υποχρεώσεις το 1974! Εγκαταλείψαμε την Κύπρο, δίχως να τιμωρήσουμε εκείνους τους επίορκους αξιωματικούς που ανέτρεψαν την νόμιμη Κυπριακή Κυβέρνηση και μετά φυγομάχησαν μπροστά στους Τούρκους.

Επιβραβεύσαμε τους πολιτικούς, οι οποίοι ,υπάκουοι στους Αγγλο-Αμερικανούς, ανέχθηκαν τον δεύτερο Αττίλα για να μην διαταραχθεί η ενότητα του ΝΑΤΟ. Αρκετά πλέον!

9) Η Κυπριακή Δημοκρατία, μολονότι ακρωτηριασμένη από την εισβολή, εξακολουθεί να είναι ο μόνος αναγνωρισμένος νόμιμος εκπρόσωπος ολόκληρου του νησιού στα Ην. Εθνη και στην ΕΕ. Αυτό το συντριπτικό πολιτικό-διπλωματικό πλεονέκτημα επιχειρούν τώρα να καταλύσουν Βρετανοί και Αμερικανοί, σε αγαστή συνεργασία με το Ελληνικό πολιτικό σύστημα. Η Ελλάδα οφείλει να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει ως εγγυήτρια δύναμη: να υπερασπίσουμε αποτελεσματικά το καθεστώς της Κυπριακής Δημοκρατίας ως μόνου νόμιμου κρατικού εκπροσώπου ολόκληρου του νησιού και, ταυτόχρονα, να προτάξουμε την ασπίδα της κοινής άμυνας. Να θεσπίσουμε το κοινό όριο των θαλάσσιων ζωνών που μας ενώνουν με την Κυπριακή Δημοκρατία και ορίζουν το γεωπολιτικό δυναμικό και την γεωγραφική αλληλουχία των δύο Ελληνικών κρατών στην Αν. Μεσόγειο.

10) Παράλληλα με τις μάχες για την αποτροπή καταστροφικών εξελίξεων σε Αιγαίο και Κύπρο, δεν μπορούν πλέον να γίνουν ανεκτές οι πολλαπλασιαζόμενες εκφάνσεις βαθύτατης ηθικής και θεσμικής διάλυσης του κράτους και της κοινωνίας μας. Είναι εξόχως αποκαλυπτικό ότι στο ανακοινωθέν της 4ης Συνάντησης του Στρατηγικού Διαλόγου Ελλάδας -ΗΠΑ που υπέγραψαν οι Υπουργοί Εξωτερικών στην Ουάσιγκτων, στις 21/2/2024, περιλαμβάνεται ως Ελληνική υποχρέωση, στρατηγικής υφής, η πλήρης

εξομοίωση των Συμφώνων Συμβίωσης μεταξύ ΛΟΑΤΚΙ ατόμων με τον γάμο. Ήτοι, ο ευτελισμός του πυρήνα παραδοσιακής οργάνωσης της Ελληνικής κοινωνίας που είναι η οικογένεια δια της επιβολής της Αμερικανικής αντίληψης εν προκειμένω. Ακόμη, είναι θεμελιώδες καθήκον για κάθε σκεπτόμενο πολίτη η επίμονη κινητοποίησή του μέχρι να καταργηθεί η ετεροδικία και εξασφαλισμένη ατιμωρησία που έχει προβλέψει το πολιτικό σύστημα για τα εξέχοντα μέλη του, ώστε να συγκαλύπτει εμβληματικά μαζικά εγκλήματα, όπως : αυτό στα Τέμπη, οι πυρκαγιές σε Μάτι, Εύβοια, Αλμυρό και Πάρνηθα, οι πλημμύρες στην Θεσσαλία, η επιβολή αυταρχικών και παράνομων μέτρων με πρόσχημα την «προστασία» της δημόσιας υγείας από την πανδημία και ο συνακόλουθος ψηφιακός ολοκληρωτισμός.

11) Είμαστε, αρκετοί από εμάς, κρατικοί λειτουργοί στους τομείς της Άμυνας, της Διπλωματίας, της Δικαιοσύνης και της Δημόσιας Υγείας, Έρευνας και Εκπαίδευσης. Προερχόμενοι από διαφορετικές ιδεολογικές αφετηρίες και ακολουθώντας χωριστές επαγγελματικές διαδρομές, καταλήξαμε σε κοινό συμπέρασμα : η πραγμάτωση της εθνικής κυριαρχίας αποτελεί προϋπόθεση της σωτηρίας της πατρίδας. Η αυτοτελής της ύπαρξη έχει τεθεί εν αμφιβόλω από τις ραγδαίες τεκτονικές γεωπολιτικές ανακατατάξεις. Οι απαιτήσεις των καιρών υπερβαίνουν κατά πολύ την ηθική και διανοητική επάρκεια, τις αντοχές και τις ικανότητες του πολιτικού προσωπικού της χώρας. Οι πολίτες, όπως στη αρχαία Εκκλησία του Δήμου, όπως το 1821 και το 1940, δεν έχουν ελπίδα ελευθερίας και

αυτεξουσιότητας εάν δεν πάρουν οι ίδιοι την ευθύνη για την χώρα, για το Έθνος και την Δημοκρατία στα δικά τους χέρια!

12) Όσοι *συνειδητοποιούμε* πού οδηγούν οι ράγες πάνω στις οποίες έχει τροχοδρομηθεί η χώρα, θεωρούμε καθήκον μας ν' αντιταχθούμε.

Αναλαμβάνουμε την πρωτοβουλία να συγκροτήσουμε τον αρχικό πυρήνα ενός φορέα παρέμβασης με ειδικό σκοπό : την διαφύλαξη της εθνικής κυριαρχίας σε Ελλάδα και Κύπρο! Πρόκειται για το μείζον πολιτικό καθήκον που ενώνει στην δράση κάθε δημοκράτη πατριώτη από όλο το εύρος του πολιτικού φάσματος. Οι θεμιτές και αυτονόητες φιλοσοφικές/ιδεολογικές διαφοροποιήσεις, δεν πρέπει πλέον να λειτουργούν ανασταλτικά. Ο κίνδυνος που διατρέχει η πατρίδα, επιβάλλει την κοινή και συγκροτημένη δράση πάνω στα ελάχιστα, αλλά μείζονα που μας ενώνουν!